

บทที่ 1

บทนำ

“ไม้แกะสลัก” นับเป็นผลิตภัณฑ์หัตถกรรมท้องถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความสวยงามและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวอีกทั้งมีการทำเป็นจำนวนมากในจังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยจึงได้เริ่มการศึกษาเรื่อง“การประยุกต์พระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อสืบทอดงานภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านงานหัตถกรรมสาขาไม้แกะสลักของจังหวัดเชียงใหม่”รายละเอียดของงานวิจัยกล่าวได้ดังนี้

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จังหวัดเชียงใหม่ นับว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญอันดับสี่ของประเทศรองลงมาจากกรุงเทพฯ ภูเก็ต และพัทยา ตามลำดับ เพราะเนื่องจากความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติทั้งภูเขา น้ำตก ป่าไม้ และพืชพรรณนานาชนิด นอกจากนี้จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติแล้ว จังหวัดเชียงใหม่ยังถือว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สำคัญแห่งหนึ่ง ด้วยประวัติเป็นมาอันยาวนานและความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติ ก่อให้เกิดการสั่งสมภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านงานศิลปหัตถกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานหัตถกรรมไม้แกะสลัก เป็นงานหัตถกรรมประจำถิ่นที่งดงามประณีตบรรจง สร้างชื่อเสียงและสร้างรายได้ให้แก่จังหวัดเชียงใหม่มากมาย

งานหัตถกรรม “ไม้แกะสลัก” นิยมทำกันมากในภาคเหนือตอนบน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดเชียงใหม่มีผู้สืบทอดงานหัตถกรรมท้องถิ่นงานไม้แกะสลักจำนวนมาก ซึ่งคนในท้องถิ่นจะเรียกว่า “สล่า” หมายถึง ช่าง นั่นเอง สล่าไม้แกะสลัก ในสมัยก่อนจะแกะสลักไม้เพื่อใช้ประดับตกแต่งอาคาร บ้านเรือน โดยเฉพาะอย่างยิ่งใช้ตกแต่งวัดวาอาราม เช่น ตกแต่งสถานที่ตกแต่งธรรมมาสน์ ตกแต่งเสา บันไดทางขึ้น ฯลฯ หรืองานที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา เป็นการสร้างลวดลายด้วยการแกะ หรือเจาะ ฯลฯ ให้เกิดลวดลาย ส่วนใหญ่จะเป็นลวดลายธรรมชาติหรือเป็นลวดลายกนก หรือเรื่องราวในวรรณคดี เป็นต้น ในปัจจุบัน งานไม้แกะสลักได้ถูกสืบสานต่อมาและสล่า ได้แปรผันเป็นผู้ประกอบการ เพราะเนื่องจากความงดงามของชิ้นงานให้ไม้แกะสลักของจังหวัดเชียงใหม่กลายเป็นผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์ สร้างมูลค่าเพิ่มและสร้างรายได้มาสู่ท้องถิ่นผู้ประกอบการงานไม้แกะสลักในจังหวัดเชียงใหม่มีจำนวนมากผู้ประกอบการทั้งสิ้น 103 ราย จากจำนวนทั้งหมด 151 รายในภาคเหนือตอนบน(สิวรัตน์ กุศล, 2548:2)จากตัวเลขทำให้ทราบว่า

จังหวัดเชียงใหม่เป็นแหล่งรวมรวมสละไม้แคะสลักเอาไว้มากที่สุด ในภาคเหนือตอนบนเป็นจำนวนเกือบทั้งหมดของสละไม้แคะสลักของภาคเหนือตอนบนที่มีอยู่

เนื่องจากความต้องการงานไม้แคะสลักเพิ่มสูงขึ้น ทำให้คนในท้องถิ่นหันมาให้ความสนใจ และเกิดผู้ประกอบการงานไม้แคะสลักเพิ่มมากขึ้น ทำให้เกิดภาวะสินค้าล้นตลาด เมื่อสินค้ามีจำนวนมากเกินไปกำลังซื้อ ส่งผลให้ราคาของไม้แคะสลักลดลง เนื่องจากผู้ประกอบการต้องการระบายสินค้าออก ดังนั้น จึงต้องใช้กลยุทธ์ด้านราคา คือ การตัดราคากันเองของผู้ประกอบการโดยแข่งกันลดราคาเพื่อดึงดูดลูกค้า เมื่อสินค้าราคาลดลง ผลกำไรที่ได้ไม่สมดุลกับต้นทุน อีกทั้งเนื่องจากภาวะเศรษฐกิจในปี 2540 ทำให้ผู้ประกอบการบางส่วนต้องปิดตัวลง ส่งผลกระทบต่อคนในท้องถิ่น การขาดรายได้เลิกจ้างงาน และเกิดภาวะว่างงาน อันเนื่องมาจาก การดำเนินธุรกิจที่ไม่รอบคอบ ไม่มีการวางแผน และไม่สมดุล ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ริเริ่ม โครงการวิจัย เรื่อง การประยุกต์พระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อสืบทอดภูมิปัญญาด้านหัตถกรรมท้องถิ่นสาขางานไม้แคะสลัก เพื่อนำมาหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาเผยแพร่ให้แก่คนในท้องถิ่น เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินธุรกิจบนทางสายกลาง โดยมีหลักสำคัญสามประการคือ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกัน เป็นแนวทางที่สามารถสร้างให้ธุรกิจชุมชนดำเนินธุรกิจได้อย่างสมดุลและยั่งยืน

อีกทั้งเมื่อกลุ่มธุรกิจชุมชน กลุ่มผู้ประกอบการหรือวิสาหกิจชุมชน งานไม้แคะสลักสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างยั่งยืนแล้ว ภูมิปัญญาท้องถิ่นงานไม้แคะสลักก็จะมีลูกหลานสืบทอดงานศิลปหัตถกรรมท้องถิ่นกันต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้มีประเด็นสำคัญที่เป็นวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังต่อไปนี้

- 2.1 บริบทและศักยภาพภูมิปัญญาท้องถิ่นงานหัตถกรรมสาขาไม้แคะสลักในจังหวัดเชียงใหม่
- 2.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับภูมิปัญญาท้องถิ่นงานหัตถกรรมสาขาไม้แคะสลักในจังหวัดเชียงใหม่
- 2.3 เพื่อสืบทอดองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นงานหัตถกรรมสาขาไม้แคะสลักในจังหวัดเชียงใหม่ เป็นการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ในระดับท้องถิ่น ระดับชุมชน ระดับประเทศสู่สากล

3. ขอบเขตของโครงการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาขั้นตอนการทำงานหัตถกรรมงานไม้แกะสลักเพื่อสืบทอดภูมิปัญญา และเพื่อศึกษาศักยภาพของกลุ่มธุรกิจชุมชนสาขางานไม้แกะสลักในอำเภอหางดง อำเภอเมือง อำเภอสันกำแพง และอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

4. ขั้นตอนและวิธีการศึกษา

การวิจัยเรื่อง “การประยุกต์พระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านงานหัตถกรรมสาขาไม้แกะสลักของจังหวัดเชียงใหม่” มีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

4.1 ประชากรศึกษาและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการหัตถกรรมสาขาไม้แกะสลักในอำเภอเมือง อำเภอหางดง อำเภอสันกำแพง และอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi - stage random sampling) โดยมีขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified sampling) จากกลุ่มผู้ประกอบการที่คาดว่าจะมีผู้เข้าร่วมโครงการประมาณ 15 กลุ่ม ซึ่งคัดเลือกจาก

- 1) รายชื่อกลุ่มผู้ประกอบการที่ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ในงานผลิตภัณฑ์งานไม้แกะสลักในอำเภอเมือง อำเภอหางดง อำเภอสันกำแพงและอำเภอสันทราย
- 2) กลุ่มตัวอย่างจากเครือข่ายผู้ประกอบการ ในอำเภอเมือง อำเภอหางดง อำเภอสันกำแพง และอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่
- 3) ผู้ประกอบการที่ได้รับการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ในอำเภอเมือง อำเภอหางดง อำเภอสันกำแพง และอำเภอสันทรายจังหวัดเชียงใหม่

ขั้นตอนที่ 2 เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มแบบเจาะจงตามวัตถุประสงค์ (Purposive sampling) โดยแยกกลุ่มงานหัตถกรรมงานไม้แกะสลักที่ต้องการเข้าร่วมโครงการแยกตามประเภทการจัดตั้ง ได้แก่ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ธุรกิจชุมชน ผู้ประกอบการ กลุ่มแม่บ้าน ร้านค้า ฯลฯ

4.2 ข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลปฐมภูมิ เป็นการสืบค้นข้อมูลกลุ่มหัตถกรรมงานไม้แกะสลักด้วยการจดบันทึก การสังเกตการณ์ การสัมภาษณ์เจาะลึก ถ่ายภาพ และถ่ายวีดิทัศน์ โดยอาศัยการวิจัยแบบมีส่วนร่วมของชุมชน (Participatory research) เพื่อจัดเก็บข้อมูล

ข้อมูลทุติยภูมิ เป็นข้อมูลที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านงานหัตถกรรมสาขางานไม้แกะสลักของจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อศึกษารูปแบบ ขั้นตอนการทำงาน ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุ

อุปกรณ์ เครื่องมือ และวิธีการถ่ายทอดภูมิปัญญาสาขางานไม้แกะสลัก เป็นข้อมูลจากการรวบรวมและการศึกษาขององค์กรต่าง ๆ ภาครัฐบาล ชุมชน และเอกชน โดยการนำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการเรียนการสอน นอกนั้นสามารถนำไปพัฒนาให้เกิดรูปแบบงานหัตถกรรมแนวใหม่ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ในสื่อต่าง ๆ ทำให้ได้องค์ความรู้ใหม่จากวิจัยแบบมีส่วนร่วม ต้องอาศัยความร่วมมือจากส่วนราชการ องค์กรที่เกี่ยวข้องที่ถือเป็นผู้ร่วมการวิจัยในท้องถิ่นด้วยได้แก่

- 1) กรมการพัฒนาชุมชน เป็นผู้ที่มีหน้าที่ดูแลเกี่ยวกับความเข้มแข็งของชุมชน ส่งเสริมศักยภาพของประชาชน ผู้นำชุมชน องค์กร เครือข่ายชุมชน เพื่อพัฒนาและแก้ไขปัญหา ด้านต่าง ๆ ของประชาชน โดยเฉพาะด้านการประกอบอาชีพ
- 2) ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1 จังหวัดเชียงใหม่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม เป็นองค์กรหลักในการนำภูมิปัญญา นวัตกรรม องค์ความรู้ เพื่อการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมไทยให้มั่นคง และพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน
- 3) ศูนย์ประสานงาน OTOP ศาลากลางจังหวัดเชียงใหม่ นับว่าเป็นศูนย์ประสานงานด้านต่าง ๆ ในโครงการผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น (OTOP) จังหวัดเชียงใหม่
- 4) สถานที่ราชการ เอกชนที่เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูล ตัวอย่างเช่น พิพิธภัณฑ์ชาวเขา หอศิลปวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่ ฯลฯ

4.3 ชนิดของเครื่องมือในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์ และแบบสังเกต (Interview schedule) ได้แก่ เครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นลักษณะคำถาม กำหนดคำตอบไว้ล่วงหน้าให้เลือกตอบ (Closed ended question) และคำตอบแบบเติมคำ (Open ended question) ผู้วิจัยจะสัมภาษณ์ สังเกต และจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ แบ่งเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์เป็น 3 ตอน ดังนี้

- 1) ข้อมูลลักษณะพื้นฐาน และประวัติความเป็นมาของผู้ประกอบการ ข้อมูลในด้านสังคม ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาชาวบ้านด้านงานไม้แกะสลัก
- 2) ข้อมูลรูปแบบของผลิตภัณฑ์ ขั้นตอนการทำงาน วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ และวิธีการถ่ายทอดภูมิปัญญางานหัตถกรรมสาขางานไม้แกะสลักในท้องถิ่น
- 3) ข้อมูลด้านความต้องการ ปัญหาอุปสรรคของกลุ่มตัวอย่างที่จำเป็นจะต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน
- 4) วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อความสมบูรณ์แบบอื่น ได้แก่ การประชุมวางแผนงานวิจัยร่วมกันระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องในท้องถิ่นเพื่อดำเนินแผนกิจกรรม การจัดเวทีชาวบ้านเพื่อระดมความคิดเห็น และหาข้อสรุปเพิ่มเติมในความสมบูรณ์ของเนื้อหา ด้านประวัติความเป็นมา

ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม จัดประชุมกลุ่มย่อยเพื่อติดตามผล จัดประชุมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้แก่กลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่ม และการเผยแพร่องค์ความรู้แก่ประชาชนผู้สนใจ จัดประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เพื่อวิเคราะห์ ประเมินผล และสรุปผลการวิจัย

5. ประโยชน์ที่ได้รับ

จากการทำวิจัยในครั้งนี้สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ดังต่อไปนี้

5.1 การวิจัยครั้งนี้เนื่องจากเป็นงานเพื่อให้เห็นภาพรวมหัตถกรรมพื้นบ้านงานไม้แกะสลัก ในชุมชนต่าง ๆ และเห็นภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทคโนโลยีพื้นบ้านว่าเป็นอย่างไร มีการถ่ายทอด ภูมิปัญญามานานแค่ไหน ซึ่งเป็นการรวบรวมองค์ความรู้เพื่อถ่ายทอดสู่สาธารณชน

5.2 เป็นการบริการความรู้แก่ประชาชนเป็นการรวบรวมองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา เปิดอบรมให้ประชาชนที่สนใจ จัดนิทรรศการและจัดทำคู่มือวารสารประสานกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ ผู้เชี่ยวชาญด้านธุรกิจ เพื่อให้ความรู้ และนำรวบรวมในเอกสาร ฐานข้อมูล เพื่อถ่ายทอดให้แก่ประชาชนทุกระดับได้

5.3 บริการความรู้แก่ภาคธุรกิจ ผู้ประกอบการสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้รับจากการศึกษา การกรรมวิธีการผลิตงานไม้แกะสลัก เพื่อใช้ในการบริหารจัดการชุมชน โดยสืบทอดภูมิปัญญา ท้องถิ่น เพื่อนำไปต่อยอดภูมิปัญญาและพัฒนารูปแบบให้เป็นสินค้ารูปแบบใหม่สไตล์ล้านนา

5.4 นำไปผลิตเชิงพาณิชย์และสร้างนวัตกรรมใหม่สาขางานไม้แกะสลักที่ได้จากการศึกษา และอบรมเพื่อการพัฒนางานหัตถกรรมไม้แกะสลักให้ทุนค่าใช้จ่าย ทุนเวลา ประหยัด ทรัพยากรธรรมชาติ ถ้าเป็นสินค้าก็สามารถผลิตสินค้าได้จำนวนมากยิ่งขึ้น

5.5 จากการให้ความรู้ด้านการออกแบบ การผลิต การจัดการและการตลาด ผู้ประกอบการ หัตถกรรมงานไม้แกะสลักสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตได้เป็นอย่างดี

5.6 การทำวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อประชากรกลุ่มเป้าหมาย ในด้านการเพิ่มศักยภาพ การจัดการในธุรกิจชุมชนให้สามารถพัฒนาธุรกิจอย่างมีคุณภาพ สามารถพัฒนาสินค้าสู่โครงการ ผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่น สามารถบริหารทรัพยากรต้นทุนทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนทำธุรกิจของตนสู่สากล เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงและพลวัตโลก

5.7 พัฒนาผู้ประกอบการหัตถกรรมงานไม้แกะสลัก โดยนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง เข้าไปบริหารจัดการ นำองค์ความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชุมชนอื่น จังหวัดอื่น ได้

5.8 ผู้ประกอบการงานหัตถกรรมงานไม้แกะสลัก ทั้งจังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดใกล้เคียง สามารถประยุกต์ใช้ผลการวิจัยกับกลุ่มของตนเองได้

5.9 สามารถนำหลักการบริหารจัดการในด้านการตลาด การจัดการ การเงิน ต้นทุนการผลิต ที่ใช้กับผู้ประกอบการไม้มะสลักไปใช้ในแหล่งชุมชนอื่น ๆ ได้

5.10 สามารถนำวิจัยไปต่อยอดในท้องถิ่น และชุมชนอื่น ๆ ได้

6. ระยะเวลาในการทำวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มีระยะเวลาการทำวิจัยเป็นเวลา 1 ปี โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ถึง 31 ธันวาคม พ.ศ. 2553

7. นิยามศัพท์

การประยุกต์ (Applied) หมายถึง การปรับใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดย่อมของกลุ่มงานหัตถกรรมงานไม้มะสลัก ในอำเภอเมือง อำเภอหางดง อำเภอสันกำแพง และอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ เข้าด้วยกันเพื่อสร้างศักยภาพการดำเนินธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพการณ์ปัจจุบัน

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) หมายถึง การประยุกต์พระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงเข้ากับอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมในเบื้องต้นมีหลักการดังนี้ (อภิษฐ์ พันธเสน, 2545: 7)

1. ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม นั่นคือ ใช้เทคโนโลยีที่มีราคาไม่แพง แต่ถูกหลักวิชาการ
2. มีขนาดการผลิตที่เหมาะสม สอดคล้องกับความสามารถในการบริหารจัดการ
3. ไม่โลภเกินไปและไม่เน้นกำไรระยะสั้นเป็นหลัก
4. เน้นความซื่อสัตย์ สุจริตในการประกอบการ ไม่เอารัดเอาเปรียบผู้บริโภค และไม่เอารัดเอาเปรียบแรงงานหรือลูกค้า ตลอดจนมาเอารัดเอาเปรียบผู้จำหน่ายวัตถุดิบ
5. เน้นการกระจายความเสี่ยงจากการมีผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย และ/หรือ มีความสามารถในการปรับเปลี่ยนผลผลิตได้ด้วย
6. เน้นการบริหารความเสี่ยงต่ำ (Down side risk management) โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่ก่อหนี้จนเกินขีดความสามารถในการจัดการ
7. เน้นการตอบสนองตลาดภายในท้องถิ่น ภูมิภาค ตลาดภายในประเทศและตลาดต่างประเทศเป็นหลักตามลำดับ

ปัจจัยเหล่านี้จะช่วยให้อุตสาหกรรมสามารถพัฒนาได้อย่างมั่นคงในระยะยาว ซึ่งจะศึกษาได้จากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่สามารถผ่านวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจมาได้ เพื่อพัฒนาเป็นตัวชี้วัดและกำหนดเป็นเกณฑ์ที่จะให้การสนับสนุน แทนเน้นปัจจัยด้านการเงินแต่เพียงอย่างเดียว

ซึ่งเป็นจุดเน้นสำคัญของการสนับสนุนอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม โดยรัฐบาลและหน่วยงานของรัฐมาโดยตลอด และคงจะเป็นแนวทางสำคัญต่อไปในอนาคต ถ้าหากไม่มีการศึกษาในประเด็นทั้ง 7 ข้อที่กล่าวมาข้างต้นนี้อย่างจริงจัง ทั้งนี้เพื่อจะช่วยให้อุตสาหกรรมเหล่านี้เป็นส่วนประกอบสำคัญของการพัฒนาประเทศไทยได้ยุทธศาสตร์เศรษฐกิจพอเพียงสืบต่อไป

ภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง ภูมิปัญญาท้องถิ่นหมายถึงความรู้ ความคิด ความเชื่อที่ท้องถิ่นได้สั่งสมและสืบทอดต่อกันมา อันเป็นศักยภาพหรือความสามารถวิธีการ และเครื่องมือเพื่อใช้ในการป้องกันและแก้ปัญหาของการดำรงชีวิตให้มีความสุขของบุคคลในท้องถิ่นให้อยู่รอดแบ่งออกเป็นหลายชนิด เช่น (อมรา นาคพจน์, 2547 : ออนไลน์)

1. ด้านการเกษตร
2. ด้านอุตสาหกรรมและหัตถกรรม
3. ด้านศาสนาและประเพณี
4. ด้านศิลปวัฒนธรรม
5. ด้านแพทย์แผนไทย
6. ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

งานไม้แกะสลัก (Wood Carving) หมายถึง หัตถกรรมท้องถิ่นที่เกี่ยวกับการทำผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลักที่ผลิตขึ้นด้วยมือและใช้วิธีการแกะของผู้ประกอบการในอำเภอเมือง อำเภอหางดง อำเภอสันกำแพง และอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

อุตสาหกรรมขนาดเล็ก หมายถึง อุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานต่ำกว่า 10 คน และมีทรัพย์สินไม่เกิน 5 ล้านบาท (อภิชัย พันธเสนและคณะ, 2546: 7)

อุตสาหกรรมขนาดย่อม หมายถึง อุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเกิน 10 คน แต่ไม่เกิน 50 คน และมีทรัพย์สินไม่เกิน 50 ล้านบาท (อภิชัย พันธเสนและคณะ, 2546: 7)